

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

РІШЕННЯ СУДУ ЄС

У СПРАВІ C-160/15

ВІД 8 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ

(GS MEDIA BV)

РІШЕННЯ СУДУ (ДРУГА ПАЛАТА)

8 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ (*)

(Звернення щодо ухвалення попереднього рішення - Авторське право і суміжні права - Директива 2001/29/ЄС - Інформаційне суспільство - Гармонізація окремих аспектів авторського права і суміжних прав - Стаття 3(1) - Доведення до загального відома публіки - Визначення - Інтернет - Гіперпосилання, що надають доступ до охоронюваних творів, розміщених на іншому веб-сайті без згоди правоволодільця - Твори, ще не опубліковані правоволодільцем - Розміщення таких посилань з метою отримання прибутку)

У справі С 160/15,

ЗВЕРНЕННЯ щодо ухвалення попереднього рішення відповідно до статті 267 ДФЄС від Hoge Raad der Nederlanden (Верховного суду Нідерландів), винесене рішенням від 3 квітня 2015 року, отримане Судом 7 квітня 2015 року, в рамках провадження у справі

GS MEDIA BV

ПРОТИ

SANOMA MEDIA NETHERLANDS BV,

PLAYBOY ENTERPRISES INTERNATIONAL INC.,

BRITT GEERTRUIDA DEKKER,

СУД (ДРУГА ПАЛАТА),

у складі: М. Ilešič (доповідач), Голова палати, С. Toader, А. Rosas, А. Prechal, та Е. Jarašiūnas, судді,
Генеральний адвокат: М. Wathelet,
Секретар: М. Ferreira, Головний адміністратор,

беручи до уваги письмову процедуру та внаслідок слухання, що відбулось 3 лютого 2016 року,
розглянувши зауваження, подані від імені:

- GS Media BV, в особі R. Chavannes та D. Verhulst, адвокати,
- Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc. та пані Dekker, в особі С. Alberdingk Thijm та С. de Vries, адвокати,
- Уряду Німеччини, в особі by T. Henze та D. Kuon, що діють як Агенти,

- Уряду Франції, в особі D. Segoin, D. Colas та G. de Bergues, що діють як Агенти,
- Уряду Португалії, в L. Inez Fernandes та T. Rendas, що діють як Агенти,
- Уряду Словаччини, в особі B. Ricziová, що діє як Агент,
- Європейської Комісії, в особі F. Wilman та T. Scharf та в особі J. Samnadda, що діють як Агенти,

заслухавши висновок Генерального адвоката на засіданні 7 квітня 2016 року,
зазначає наступне

РІШЕННЯ

1. Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення статті 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві (ОJ 2001 L 167, с. 10).

2. Звернення було подано в рамках провадження між GS Media BV та Sanoma Media Netherlands BV ("Sanoma"), Playboy Enterprises International Inc. та пані Britt Geertruida Dekker (разом - "Sanoma and Others ") щодо, серед іншого, розміщення на веб-сайті GeenStijl.nl ("веб-сайт GeenStijl"), яким керує GS Media, гіперпосилань на інші веб-сайти, що дозволяють переглядати фотографії пані Dekker, зроблені для журналу Playboy ("оспорювані фотографії").

ПРАВОВИЙ КОНТЕКСТ

3. У пунктах 3, 4, 9, 10, 23 і 31 Директиви 2001/29 зазначено:

"(3) Запропонована гармонізація допоможе реалізувати чотири свободи внутрішнього ринку, та пов'язана з дотриманням фундаментальних принципів права, зокрема, права власності, у тому числі інтелектуальної власності, свободи вияву поглядів та суспільних інтересів.

(4) Завдяки посиленню правової визначеності та забезпеченню високого рівня охорони інтелектуальної власності гармонізовані правові рамки авторського права і суміжних прав сприятимуть значним інвестиціям у творчість та інновації, у тому числі мережеву

інфраструктуру, і, як наслідок, сприятимуть зростанню та підвищенню конкурентоспроможності європейської промисловості як у сфері надання контенту та інформаційних технологій, так і загалом у низці галузей промисловості та сфер культури. ...

...

(9) Будь-яка гармонізація авторського права і суміжних прав повинна ґрунтуватися на високому рівні охорони, оскільки ці права мають вирішальне значення для інтелектуальної творчої діяльності. Їх охорона допомагає забезпечити підтримку та розвиток творчості в інтересах авторів, виконавців, виробників, споживачів, культури, промисловості та широкої громадськості. ...

(10) Для того, щоб автори або виконавці продовжували свою творчу та мистецьку діяльність, вони повинні отримувати відповідну винагороду за використання їхніх творів, так само як і виробники, щоб мати можливість фінансувати таку діяльність. Інвестиції, необхідні для виробництва таких продуктів, як фонограми, фільми або мультимедійні продукти, та послуг, таких як послуги, що надаються на запит, є значними. Необхідна належна правова охорона прав інтелектуальної власності, щоб гарантувати можливість отримання такої винагороди та забезпечити можливість одержання задовільного доходу від цих інвестицій.

...

(23) Ця Директива повинна продовжити гармонізацію права автора на повідомлення до загального відома публіки. Це право необхідно розуміти у широкому сенсі, яке охоплює будь-яке повідомлення твору до загального відома публіки, що не присутня у місці, з якого здійснюється таке повідомлення. ...

...

(31) Необхідно забезпечити справедливий баланс прав та інтересів між різними категоріями правоволодільців, а також між різними категоріями правоволодільців і користувачів охоронюваного об'єкта. У світлі нового електронного середовища необхідно переглянути існуючі винятки та обмеження прав, встановлені державами-членами. ...'

4. Стаття 3 цієї директиви передбачає:

'1. Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.

...

3. Права, передбачені параграфами 1 і 2, не вичерпуються будь-якою дією щодо повідомлення до загального відома публіки або надання доступу публіці, як це зазначено у цій статті."

5. Відповідно до статті 5(3) та (5) цієї директиви:

'3. Держави-члени можуть передбачати винятки або обмеження прав, передбачених у статтях 2 і 3, у таких випадках:

...

с) відтворення у пресі, повідомлення до загального відома публіки або надання доступу до опублікованих статей на актуальні економічні, політичні або релігійні теми або мовлення творів чи інших об'єктів подібного характеру у випадках, коли таке використання не є чітко забороненим, за умови зазначення джерела, у тому числі імені автора, або використання творів чи інших об'єктів для повідомлення про актуальні події, в межах, виправданих інформаційними цілями, за умови зазначення джерела, у тому числі імені автора, якщо це можливо;

...

5 Винятки та обмеження, передбачені параграфами 1, 2, 3 і 4, необхідно застосовувати лише в окремих особливих випадках, які не суперечать звичайному використанню твору або іншого об'єкта і не завдають необґрунтованої шкоди законним інтересам правоволодільця. "

СПІР В ОСНОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ПИТАННЯ, ПЕРЕДАНІ НА ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД

6. На прохання Sanoma, що є видавцем журналу Playboy, 13 та 14 жовтня

2011 року фотограф пан С. Hermès зробив оспорювані фотографії які мали бути опубліковані у грудневому номері цього журналу 2011 року. У зв'язку з цим пан Hermès надав Sanoma ексклюзивний дозвіл на публікацію таких фотографій. Він також надав Sanoma дозвіл на здійснення прав та повноважень, що впливають з його авторських прав.

7. GS Media управляє веб-сайтом GeenStijl, який містить, згідно з інформацією, наданою на такому веб-сайті, "новини, скандальні викриття та журналістські розслідування з легковажними елементами та безглуздими нісенітницями", і який щодня переглядають понад 230 000 відвідувачів, що робить його одним з 10 найбільш відвідуваних веб-сайтів у сфері новин у Нідерландах.

8. 26 жовтня 2011 року редакція веб-сайту GeenStijl отримала повідомлення від особи під псевдонімом, яке містило гіперпосилання на електронний файл, розміщений на веб-сайті Filefactory.com ("веб-сайт Filefactory"), розташованому в Австралії та призначеному для зберігання даних. Такий електронний файл містив оспорювані фотографії.

9. Того ж дня Sanoma звернулись до материнської компанії GS Media з проханням запобігти публікації оспорюваних фотографій на веб-сайті GeenStijl.

10. 27 жовтня 2011 року на веб-сайті GeenStijl була опублікована стаття, пов'язана з такими фотографіями пані Dekker, під заголовком "...! Оголені фотографії ... [пані] Dekker", яка містила частину однієї з оспорюваних фотографій, і яка закінчувалась наступними словами: "А тепер посилання з фотографіями, на які ви так довго чекали". Натиснувши на гіперпосилання, що супроводжувало цей текст, користувачі потрапляли на веб-сайт Filefactory, на якому інше гіперпосилання дозволяло завантажити 11 електронних файлів, кожен з яких містив одну з таких фотографій.

11. Того ж дня Sanoma надіслали материнській компанії GS Media електронний лист з вимогою підтвердити, що гіперпосилання на оспорювані фотографії було видалено з веб-сайту GeenStijl. GS Media не відповіли на таку вимогу.

12. Однак, на вимогу Sanoma, оспорювані фотографії були видалені з веб-сайту Filefactory.

13. Листом від 7 листопада 2011 року адвокат Sanoma and Others вимагали від GS Media видалити з веб-сайту GeenStijl статтю від 27 жовтня 2011 року, включно з гіперпосиланням, фотографіями, що містились в ній та реакції користувачів, опубліковані на тій самій сторінці цього веб-сайту.

14. Того ж дня на сайті GeenStijl було опубліковано статтю про суперечку між GS Media та Sanoma and Others щодо оспорюваних фотографій. Стаття закінчувалась наступним реченням: "Оновлення: Все ще не бачили фотографій оголеної [пані Dekker]? Вони ТУТ". Це оголошення знову ж таки супроводжувалось гіперпосиланням на веб-сайт Imageshack.us, де можна було переглянути одну або кілька відповідних фотографій. Оператор такого веб-сайту, однак, також згодом виконав прохання Sanoma видалити такі фотографії.

15. Третя стаття під назвою "Bye Bye Wave Wave Playboy", яка також містила гіперпосилання на оспорювані фотографії, з'явилась 17 листопада 2011 року на веб-сайті GeenStijl. Користувачі форуму такого веб-сайту потім розмістили нові посилання на інші веб-сайти, де можна було переглянути фотографії, про які йде мова.

16. У грудні 2011 року оспорювані фотографії були опубліковані в журналі *Playboy*.

17. Sanoma and Others подали позов до rechtbank Amsterdam (Окружний суд Амстердама, Нідерланди), заявляючи, зокрема, що, розмістивши гіперпосилання та вирізку однієї з оспорюваних фотографій на веб-сайті GeenStijl, GS Media порушили авторські права пана Hermès та вчинили неправомірні дії щодо Sanoma and Others. Rechtbank Amsterdam (Окружний суд Амстердама) здебільшого підтримав цей позов.

18. Gerechtshof Amsterdam (Апеляційний Суд Амстердама, Нідерланди) скасував таке рішення, та постановив, що, розмістивши гіперпосилання на веб-сайті GeenStijl, GS Media не порушили авторське право пана Hermès, оскільки оспорювані фотографії, вже були оприлюднені до того, як вони були розміщені на веб-сайті Filefactory. Навпаки, суд встановив, що, розмістивши такі посилання, GS Media діяли неправомірно відносно Sanoma and Others, оскільки відвідувачі такого веб-сайту були заохочені переглянути оспорювані фотографії, які були незаконно розміщені на веб-сайті Filefactory. Без таких гіперпосилань оспорювані фотографії було б важко знайти.

19. GS Media подали апеляцію на таке рішення до суду що звертається, Hoge Raad der Nederlanden (Верховного суду Нідерландів).

20. Sanoma and Others подали зустрічну апеляцію, в якій вони посилаються, зокрема, на рішення від 13 лютого 2014 року у справі Svensson and Others (С 466/12, EU:C:2014:76), стверджуючи, що факт надання інтерактивного доступу користувачам Інтернету до гіперпосилання на веб-сайт, на якому було розміщено твір, без згоди суб'єкта авторського права останнього, є доведенням до загального відома публіки. Крім того, Sanoma and Others стверджують, що крім того, доступ до оспорюваних фотографій, на веб-сайті Filefactory, був захищений обмеженнями в розумінні цього рішення, які інтернет-користувачі могли обійти завдяки втручанням GS Media та їх веб-сайту GeenStijl, таким чином, що на такі фотографії відбулось надання інтерактивного доступу ширшій публіці, ніж та, яка зазвичай мала б доступ до таких фотографій на веб-сайті Filefactory.

21. У контексті розгляду такої зустрічної апеляції суд, що звертається, вважає, що враховуючи рішення від 13 лютого 2014 року у справі Svensson and Others (С 466/12, EU:C:2014:76) або з ухвали від 21 жовтня 2014 року у справі BestWater (С 348/13, не опублікована, EU:C:2014:2315) не можна з достатньою впевненістю зробити висновок про те, чи має місце "доведення до загального відома публіки", якщо твір фактично був раніше опублікований, але без згоди суб'єкта авторського права.

22. З одного боку, з цієї практики Суду випливає, що необхідно встановити, чи дозволяє втручання, про яке йдеться, досягти публіки, яку не можна вважати такою, що входить до складу публіки, на яку правоволоділець раніше дав свою згоду, що відповідає його виключному праву на використання твору. З іншого боку, якщо твір вже доступний в Інтернеті для загальної публіки, розміщення гіперпосилання на веб-сайт, на якому твір вже розміщено, практично не призведе до появи нової публіки. Крім того, слід враховувати той факт, що в Інтернеті є багато творів, які були доведені до загального відома публіки без згоди правоволоділця. Оператору веб-сайту не завжди буде легко перевірити, якщо він має намір розмістити гіперпосилання на веб-сайт, на якому з'являється твір, що правоволоділець дав згоду на попереднє розміщення такого твору.

23. Крім того, суд, що звертається, зазначає, що зустрічна апеляція також порушує питання про умови, які повинні бути дотримані, щоб вони становили "обмеження" в розумінні рішення від 13 лютого 2014 року

у справі Svensson and Others (С 466/12, EU:C:2014:76). Суд зазначає, у зв'язку з цим, що оспорювані фотографії не було неможливо знайти в Інтернеті до того, як GS Media розмістили гіперпосилання на веб-сайті GeenStijl, хоча їх не було легко знайти, тому факт розміщення такого посилання на своєму сайті значно полегшило доступ до таких фотографій.

24. За цих обставин Hoge Raad der Nederlanden (Верховний суд Нідерландів) вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду справедливості наступні питання для ухвалення попереднього рішення:

"1. (а) Якщо будь-хто, крім суб'єкта авторського права, посилається за допомогою гіперпосилання на веб-сайті, який він контролює, на веб-сайт, який адмініструється третьою стороною і є доступним для загальної інтернет-публіки, на якому було надано інтерактивний доступ до твору без згоди правоволодільця, чи є це "доведенням до загального відома публіки" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29?

(б) Чи має значення, що твір також не був раніше поширений за згодою правоволодільця публіці в інший спосіб?

(с) Чи важливо, чи знає або повинна знати "особа, яка здійснює гіперпосилання" про відсутність згоди правоволодільця на опублікування твору на веб-сайті третьої сторони, згаданому в підпункті 1(а) вище, і, залежно від обставин, про те, що твір також не був раніше доведений до загального відома публіки, за згодою правоволодільця, в інший спосіб?

2. (а) Якщо відповідь на питання 1(а) негативна: чи має місце або чи може вважатись, що має місце доведення до загального відома публіки, якщо веб-сайт, на який посилається гіперпосилання, і, таким чином, твір, дійсно може бути знайдений загальною інтернет-публікою, але не є легкодоступним, в результаті чого публікація гіперпосилання значно полегшує знаходження твору?

(б) При відповіді на питання 2(а), чи важливо, чи "особа, яка здійснює гіперпосилання", усвідомлює або повинна усвідомлювати той факт, що веб-сайт, на який посилається гіперпосилання, не є легкодоступним для загальної інтернет-публіки?

3. Чи існують інші обставини, які слід враховувати при відповіді на питання, чи вважається доведенням до загального відома публіки,

якщо за допомогою гіперпосилання надається доступ до твору, який раніше не доводився до загального відома публіки за згодою правоволодільця?

РОЗГЛЯД ПОСТАВЛЕНИХ ПИТАНЬ

25. У своїх трьох питаннях, які слід розглядати разом, суд, що звертається, запитує, по суті, чи є, і за яких можливих обставин, факт розміщення на веб-сайті гіперпосилання на твори, що охороняються, безперешкодно доступні на іншому веб-сайті без згоди суб'єкта авторського права, "доведенням до загального відома публіки" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

26. У цьому контексті виникає питання про доречність того факту, що оспорювані твори ще не були опубліковані в інший спосіб за згодою правоволодільця, що надання таких гіперпосилань значно полегшує пошук таких творів, враховуючи, що веб-сайт, на якому вони доступні, не є легкодоступним для загальної інтернет-публіки, і що той, хто розміщує такі посилання, знав або повинен був знати про такі факти, а також про те, що правоволоділець не давав згоди на публікацію оспорюваних творів на такому останньому веб-сайті.

27. Зі статті 3(1) Директиви 2001/29 випливає, що держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке доведення до загального відома публіки своїх творів дротовими або бездротовими засобами, включно з наданням інтерактивного доступу публіці своїх творів таким чином, щоб представники публіки могли отримати до них доступ з місця і в час, індивідуально обрані ними.

28. Відповідно до такого положення автори, таким чином, мають право, яке є превентивним за своєю природою і дозволяє їм втручатись між можливими користувачами їхніх творів та доведенням до загального відома публіки, яке такі користувачі можуть планувати здійснити, з метою заборонити таке використання (див. щодо цього рішення від 15 березня 2012 року, SCF, С 135/10, EU:C:2012:140, п. 75 та від 31 травня 2016 року, Reha Training, С 117/15, EU:C:2016:379, п. 30).

29. Оскільки стаття 3(1) Директиви 2001/29 не дає визначення поняттю "доведення до загального відома публіки", його значення та обсяг повинні

визначатись з огляду на цілі, які переслідує така Директива, та контексту, в якому викладено положення, що тлумачиться (див., щодо цього рішення від 7 грудня 2006 року, SGAE, С 306/05, EU: C:2006:764, пп. 33 і 34 та від 4 жовтня 2011 року, Football Association Premier League and Others, С 403/08 і С 429/08, EU:C:2011:631, пп. 184 і 185).

30. У зв'язку з цим слід мати на увазі, що з пунктів 9 та 10 Директиви 2001/29 випливає, що метою останньої є встановлення високого рівня охорони авторів, що дозволяє їм отримувати справедливую винагороду за використання їхніх творів, зокрема з нагоди доведення до загального відома. Звідси випливає, що "доведення до загального відома публіки" слід тлумачити широко, як це прямо зазначено в пункті 23 Директиви (див., зокрема, рішення від 4 жовтня 2011 року у справі Football Association Premier League and Others, С 403/08 і С 429/08, EU:C:2011:631, п. 186 та від 7 березня 2013 року у справі ITV Broadcasting and Others, С 607/11, EU:C:2013:147, п. 20).

31. Водночас, з пунктів 3 та 31 Директиви 2001/29 випливає, що гармонізація, яку вона здійснює, полягає у збереженні, зокрема в електронному середовищі, справедливого балансу між, з одного боку, інтересами суб'єктів авторських прав і суміжних прав в охороні їхніх прав інтелектуальної власності, що гарантується статтею 17(2) Хартії основних прав Європейського Союзу ("Хартія"), а з іншого – охороною інтересів та основних прав користувачів об'єктів, що охороняються, зокрема їхньої свободи вираження поглядів та інформації, що гарантується статтею 11 Хартії, а також загальний інтерес.

32. Як Суд раніше постановив, поняття "доведення до загального відома публіки" включає два кумулятивні критерії, а саме: "акт поширення" твору та поширення такого твору "публіці" (рішення від 13 лютого 2014 року у справі Svensson and Others, С 466/12, EU:C:2014:76, п. 16; від 19 листопада 2015 року у справі SBSBelgium, С 325/14, EU:C:2015:764, п. 15; та від 31 травня 2016 року у справі Reha Training, С 117/15, EU:C:2016:379, п. 37).

33. Крім того, Суд зазначив, що поняття "доведення до загального відома публіки" вимагає індивідуальної оцінки (див. рішення від 15 березня 2012 року у справі *Phonographic Performance (Ireland)*, С 162/10, EU:C:2012:141, п. 29 та наведену судову практику щодо поняття "доведення до загального відома публіки" для цілей статті 8(2) Директиви 2006/115/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 12 грудня 2006 року про право надання в прокат і

вправо надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності (ОВ 2006 р., L 376, с. 28), що має таку ж сферу застосування в цій Директиві, як і в Директиві 2001/29 (див. щодо цього рішення від 31 травня 2016 року у справі Reha Training, С 117/15, EU:C:2016:379, п. 33)).

34. Для цілей такої оцінки необхідно враховувати кілька додаткових критеріїв, які не є автономними та взаємозалежними. Оскільки в різних ситуаціях такі критерії можуть бути присутніми різною мірою, вони повинні застосовуватись обидва як окремо, так і у взаємодії один з одним (рішення від 15 березня 2012 року, SCF, С 135/10, EU:C:2012:140, п. 79; від 15 березня 2012 року, Phonographic Performance (Ireland), С 162/10, EU:C:2012:141, п. 30; та від 31 травня 2016 року, Reha Training, С 117/15, EU:C:2016:379, п. 35).

35. Серед таких критеріїв Суд підкреслив, по-перше, незамінну роль, яку відіграє користувач та свідомий характер його втручання. Користувач здійснює акт поширення, коли він втручається, повністю усвідомлюючи наслідки своїх дій, щоб надати доступ до охоронюваного твору своїм клієнтам, і робить це, зокрема, у випадках, коли за відсутності такого втручання його клієнти в принципі не змогли б переглядати твір, переданий в ефір (див. щодо цього рішення від 15 березня 2012 р., SCF, С 135/10, EU: C:2012:140, п. 82 та наведену судову практику та від 15 березня 2012 року, Phonographic Performance (Ireland), С 162/10, EU:C:2012:141, п. 31).

36. По-друге, він уточнив, що поняття "публіка" стосується невизначеної кількості потенційних глядачів і передбачає, крім того, досить велику кількість людей (див., щодо цього, рішення від 15 березня 2012 року, SCF, С 135/10, EU:C:2012:140, п. 84 та наведену судову практику та від 15 березня 2012 року, Phonographic Performance (Ireland), С 162/10, EU:C:2012:141, п. 33).

37. Крім того, практикою Суду встановлено, що для того, щоб бути класифікованим до "доведення до загального відома публіки", твір, що охороняється має бути поширений за допомогою спеціальних технічних засобів, відмінних від тих, що використовувались раніше, або, якщо це неможливо, "новій публіці", тобто публіці, яка не була врахована суб'єктами авторських прав, коли вони давали дозвіл на первинне доведення до загального відома публіки свого твору (рішення від 13 лютого 2014 року у справі Svensson and Others, С 466/12, ECLI: EU:C:2014:76, пункт 24, та ухвалу від 21 жовтня 2014 року, BestWater International, С 348/13, не опубліковану, EU:C:2014:2315, пункт 14, а також наведену судову практику).

38. По-третє, Суд постановив, що важливо, щоб "поширення", у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, мало прибутковий характер (див. щодо цього рішення від 4 жовтня 2011 року у справі *Football Association Premier League and Others*, С 403/08 і С 429/08, EU: C:2011:631, п. 204; від 15 березня 2012 року, SCF, С 135/10, EU:C:2012:140, п. 88; та від 15 березня 2012 року, *Phonographic Performance (Ireland)*, С 162/10, EU:C:2012:141, п. 36).

39. Саме зважаючи на, зокрема, такі критерії слід оцінювати, чи є у ситуації, подібній до тієї, що розглядається, факт розміщення на веб-сайті гіперпосилання на охоронювані твори, які є безперешкодно доступними на іншому веб-сайті без згоди суб'єкта авторського права, "доведенням до загального відома публіки" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

40. У зв'язку з цим слід нагадати, що в рішенні від 13 лютого 2014 року у справі *Svensson and Others*, (С 466/12, EU:C:2014:76) Суд витлумачив статтю 3(1) Директиви 2001/29 як таку, що розміщення гіперпосилань на веб-сайті на твори, які є безперешкодно доступними на іншому веб-сайті, не є "доведенням до загального відома публіки", як це передбачено цим положенням. Таке тлумачення було також прийнято в ухвалі від 21 жовтня 2014 року у справі *BestWater International* (С 348/13, не опублікована, EU:C:2014:2315) щодо таких посилань з використанням техніки, відомої як "включення" ("фреймінг").

41. Однак з аргументів таких рішень випливає, що в них Суд мав намір посилатись лише на розміщення гіперпосилань на твори, які були безперешкодно доступними на іншому веб-сайті за згодою правоволодільця, Суд дійшов висновку, що не було доведення до загального відома публіки з тих підстав, що акт поширення, про який йдеться, не був здійснений для нової публіки.

42. У цьому контексті Суд зазначив, що, оскільки гіперпосилання і веб-сайт, на який воно посилається, надають доступ до твору, що охороняється, за допомогою одних і тих же технічних засобів, а саме Інтернету, таке посилання повинно бути спрямоване до нової публіки. Якщо це не так, зокрема, через те, що твір вже є безперешкодно доступним для всіх користувачів Інтернету на іншому веб-сайті з дозволу суб'єктів авторських прав, така дія не може бути класифікована як "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29. Дійсно, як тільки і до тих пір, поки твір є безперешкодно доступним на веб-сайті, до якого дозволяє отримати доступ гіперпосилання, слід вважати,

що, якщо суб'єкти авторських прав на цей твір дали згоду на таке поширення, вони включили всіх користувачів Інтернету до складу публіки (див. щодо цього рішення від 13 лютого 2014 року у справі *Svensson and Others*, EU:C:2014:76, пункти 24-28, та ухвалу від 21 жовтня 2014 року у справі *BestWater International*, С 348/13, не опубліковану, EU:C:2014:2315, пункти 15, 16 і 18).

43. Відповідно, ні з рішення від 13 лютого 2014 року, *Svensson and Others*, (С 466/12, EU:C:2014:76), ні з ухвали від 21 жовтня 2014 року, *BestWater International*, (С 348/13, не опублікована, EU:C:2014: 2315) не впливає те, що розміщення на веб-сайті гіперпосилань на охоронювані твори, які були безперешкодно доступні на іншому веб-сайті, але без згоди суб'єктів авторських прав на такі твори, в принципі виключається з поняття "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29. Ці рішення радше підтверджують важливість такої згоди згідно з цим положенням, оскільки останнє конкретно передбачає, що кожен акт доведення твору до загального відома публіки має бути дозволений суб'єктом авторського права.

44. GS Media, уряди Німеччини, Португалії та Словаччини, а також Європейська комісія стверджують, що факт автоматичного віднесення всіх публікацій таких посилань на твори, опубліковані на інших веб-сайтах, до категорії "доведення до загального відома публіки", оскільки суб'єкти авторських прав на такі твори не дали згоди на таку публікацію в Інтернеті, матиме вкрай обмежувальні наслідки для свободи вираження поглядів та інформації і не відповідатиме правильному балансу, який прагне встановити Директива 2001/29 між такою свободою та суспільним інтересом, з одного боку, та інтересами суб'єктів авторських прав щодо ефективної охорони їхньої інтелектуальної власності.

45. У зв'язку з цим слід зазначити, що Інтернет насправді має особливе значення для свободи вираження поглядів та інформації, гарантованої статтею 11 Хартії, і що гіперпосилання сприяють його нормальному функціонуванню, а також обміну думками та інформацією в такій мережі, що характеризується наявністю величезних обсягів інформації.

46. Крім того, особам, які бажають розмістити такі посилання, може бути складно встановити, чи надає веб-сайт, на який такі посилання ведуть, доступ до творів, що охороняються, і, за необхідності, чи надали суб'єкти авторських прав на такі твори згоду на їхнє розміщення в Інтернеті.

Процес такого встановлення є ще більш складним, якщо такі права були предметом субліцензій. Крім того, зміст веб-сайту, на який відкриває доступ гіперпосилання, може бути змінений після створення такого посилання, включаючи твори, що охороняються, водночас особа, яка створила таке посилання, не обов'язково може знати про це.

47. Для цілей індивідуальної оцінки наявності "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29, відповідно, необхідно, брати до уваги той факт, коли розміщення гіперпосилання на твір, що є безперешкодно доступним на іншому веб-сайті, здійснюється особою, яка не переслідує мети отримання прибутку, що така особа не знає і не може обґрунтовано знати, що такий твір був опублікований в Інтернеті без згоди суб'єкта авторського права.

48. Дійсно, така особа, надає інтерактивний доступ публіці шляхом забезпечення інших інтернет-користувачів прямим доступом до нього (див. щодо цього рішення від 13 лютого 2014 року у справі *Svensson and Others*, С 466/12, EU:C:2014:76, пункти 18-23), за загальним правилом, не втручається з повним усвідомленням наслідків своєї поведінки з метою надання клієнтам доступу до твору, незаконно розміщеного в Інтернеті. Крім того, якщо оспорюваний твір вже був доступний з необмеженим доступом на веб-сайті, на який надає доступ гіперпосилання, всі користувачі Інтернету могли, в принципі, вже мати доступ до нього навіть за відсутності такого втручання.

49. І навпаки, якщо буде встановлено, що така особа знала або повинна була знати, що гіперпосилання, яке вона розмістила, надає доступ до твору, незаконно опублікованого в Інтернеті, наприклад, завдяки тому, що вона була повідомлена про це суб'єктами авторських прав, необхідно вважати, що розміщення такого посилання є "доведенням до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

50. Це ж стосується і випадку, коли таке посилання дозволяє користувачам веб-сайту, на якому воно розміщене, обійти обмеження, вжиті сайтом, на якому розміщений охоронюваний твір, з метою обмеження доступу публіки до своїх власних передплатників, тоді розміщення такого посилання є свідомим втручанням, без якого такі користувачі не могли б отримати вигоду від трансляції творів (див., за аналогією, рішення від 13 лютого 2014 року у справі *Svensson and Others*, С 466/12, EU:C:2014:76, пп. 27 та 31).

51. Крім того, коли розміщення гіперпосилань здійснюється з метою отримання прибутку, можна очікувати, що особа, яка розмістила таке посилання, здійснює необхідні перевірки щоб переконатись, що відповідний твір не був незаконно опублікованим на веб-сайті, на який ведуть такі гіперпосилання, тому слід припустити, що таке розміщення відбулось з повним усвідомленням охоронюваного характеру такого твору та можливої відсутності згоди на публікацію в Інтернеті з боку суб'єкта авторського права. За таких обставин і доти, доки таке припущення не буде спростовано, акт розміщення гіперпосилання на твір, який було незаконно опубліковано в Інтернеті, є "доведенням до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

52. Однак, якщо немає нової публіки, не буде доведення до загального відома "публіки" у розумінні цього положення, якщо, як зазначено в пунктах 40-42 цього рішення, твори, до яких такі гіперпосилання надають доступ, були розміщені з безперешкодним доступом на іншому веб-сайті за згодою правоволодільця.

53. Таке тлумачення статті 3(1) Директиви 2001/29 забезпечує високий рівень охорони авторів, якого прагне ця Директива. Дійсно, відповідно до цієї Директиви і в межах, встановлених статтею 5(3), суб'єкти авторських прав можуть діяти не тільки проти первинної публікації їхнього твору на веб-сайті, але й проти будь-якої особи, яка розміщує з метою отримання прибутку гіперпосилання на твір, незаконно опублікований на такому веб-сайті, і, за умов, викладених у пунктах 49 та 50 цього рішення, проти осіб, які розмістили такі посилання, не переслідуючи мети отримання фінансової вигоди. У зв'язку з цим слід, зокрема, зазначити, що правоволодільці в усіх випадках мають можливість повідомити таких осіб про незаконний характер публікації їхнього твору в Інтернеті і вжити заходів проти них, якщо вони відмовляються видалити таке посилання, і такі особи не можуть покладатись на жодний з винятків, перелічених у статті 5(3).

54. Стосовно справи що розглядається, не викликає сумнівів той факт, що GS Media управляє веб-сайтом GeenStijl і що вони надали гіперпосилання на файли, що містять оспорувані фотографії, розміщені на веб-сайті Filefactory, з метою отримання прибутку. Також не оспорується той факт, що Sanoma не давала дозволу на публікацію таких фотографій в Інтернеті. Більше того, як свідчить виклад фактів із наведеного запиту, GS Media було відомо про останній факт, і тому вони не можуть спростувати припущення про те, що розміщення таких посилань відбулось з повним усвідомленням

незаконного характеру такої публікації. За таких обставин виявляється, що за умови перевірки, яку має здійснити суд, що звертається, розмістивши такі посилання, GS Media здійснили "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29, і немає необхідності оцінювати в цьому контексті інші обставини, на які посилався цей суд, згадані в пункті 26 цього рішення.

55. З огляду на вищевикладені міркування, відповідь на поставлені питання полягає в тому, що статтю 3(1) Директиви 2001/29 слід тлумачити як таку, що для встановлення того, чи є факт розміщення на веб-сайті гіперпосилань на твори, що охороняються, які є безперешкодно доступними на іншому веб-сайті без згоди суб'єкта авторського права, "доведенням до загального відома публіки" в розумінні цього положення, необхідно визначити, чи надаються такі посилання без переслідування фінансової вигоди особою, яка не знала і не могла знати про незаконний характер публікації таких творів на іншому веб-сайті, чи, навпаки, такі посилання надаються з такою метою – ситуація, в якій така обізнаність повинна припускатись.

ВИТРАТИ

56. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що розглядається судом, який розглядає справу, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

З ЦИХ ПІДСТАВ СУД (ДРУГА ПАЛАТА) **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Статтю 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві слід тлумачити як таку, що для встановлення того, чи є факт розміщення на веб-сайті гіперпосилань на твори, що охороняються, які є безперешкодно доступними на іншому веб-сайті без згоди суб'єкта авторського права, "доведенням до загального відома публіки" в розумінні цього положення, необхідно визначити, чи надаються такі посилання без переслідування фінансової вигоди особою, яка не знала і не могла знати про незаконний характер публікації таких творів на іншому веб-сайті, чи, навпаки, такі посилання надаються з такою метою – ситуація, в якій така обізнаність повинна припускатись.

[Підписи]

**ДОВЕДЕННЯ ДО
ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА
ПУБЛІКИ**

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.

Про що: про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.

Для кого: для фахівців з питань інтелектуальної власності.

Мета: інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.

Координатор: к.ю.н., доцент Любов Майданик.

Виконавці: Юлія Кравченко, Анна Ткачук, Дар'я Дакало.

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023